

dS De
Standaard

De Standaard

Date : 01/06/2017
Page : D1+D6
Periodicity : Daily
Journalist : Van der Speeten, Geert

Circulation : 99220
Audience : 305240
Size : 1696 cm²

dS2

DE STANDAARD - DONDERDAG 1 JUNI 2017

Dansen door het museum

Choreografen leren ons
anders naar kunst kijken

Dansers houden bezoekers langer in het museum

Kunst kijken met het lichaam

Musea werken steeds vaker samen met dansers. Hun aanwezigheid helpt de bezoeker om langer en intensiever naar kunst te kijken, zo blijkt.

GEERT VAN DER SPEETEN

Zondagmiddag in het Mas. Traag schuiven vier dansers naar een platform centraal in de zaal. Wat later voeren ze het publiek met zachte hand naar een van de honderd werken. Hun bewegingen accentueren de intensiteit van de kunst.

Een gevoelsgids, zo omschrijft choreografe en kunstenares Pé Vermeersch haar rol. 'Wat dans doet, is de tijd rekken en uitnodigen om via het lichaam naar kunst te kijken.'

Met *Encounters/ontmoetingen* trekt het Mas voor de kaart van efmere, tijdloze kunst. Bij de selectie horen klinkende namen als Goya, Dosso Dossi en El Greco, maar ook tactiele kunst van anonieme tapijtwevers, beeldensnijders en vlijtige religieuzen. De tentoonstelling vertrekt vanuit een intuïtieve, associatieve visie op kunst. Curator Paul Van den Broeck koos de werken, uit diverse tijdvakken en culturen, vanuit de energie die ze delen. Begeleidende teksten of bordjes zitten dan alleen maar in de weg, vindt hij: een open blik volstaat.

De dans wordt gepresenteerd als een essentieel onderdeel. Ze helpt de geest vrij te maken, denkt Pé Vermeersch. 'Onze dans is niet ver-

tellend of uitbeeldend, maar energetisch. Ze volgt een onvoorspelbare logica. De coherentie is die van het lichaam, en op die manier kan je ook kunst ervaren.'

Barrière

Musea, vooral die voor hedendaagse kunst, ontdekten zo'n vijftien jaar geleden de dans en de performance. Met live kunst bedienden ze een publiek dat ervan smult om onderdeel te zijn van een kunstwerk, om deel te nemen aan het maakproces.

Ook de makers zelf evolueerden in hun avontuurlijke definities van dans. Met *Work/travail/arbeid* ging Anne Teresa De Keersmaeker een stap verder: een choreografie in tijd en ruimte omvormen tot een tentoonstelling.

Daarnaast omarmen musea de dans om bruggen te slaan naar het publiek. De jongste tijd kan je zelfs van een rage spreken.

Musea profileren zich steeds minder als kenniscentra of als eerbiedwaardige tempels van de schoonheid: ze willen 'een museum van de emoties' zijn. Tegenover de alwetende blik van de conservator plaatsen ze de individuele, subjectieve ervaring van het publiek.

Acht grote musea stapten in 2015 in het project *Dancing museums*. Het zocht uit hoever instellingen kunnen gaan door dans te integreren, vooral door de bezoekers erbij te betrekken. Zopas werd het project afgerond en geëvalueerd.

'Musea praten en schrijven doorgaans te veel', zegt Gill Hart, diensthoofd educatie van de National Gallery. 'Informatie delen met je publiek kan ook een barrière vormen. Wij willen bezoekers uitdagen om meer vanuit zichzelf naar kunst te

kijken, vanuit de intuïtie en het lichaam. Dansers zijn experts op het vlak van fysieke beleving, en dat is een alternatief dat te lang over het hoofd gezien is.'

Zweven

Veel settings werden uitgetoetst, zegt Catrien Schreuder, hoofd educatie en publieksbegeleiding van Museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam. 'We experimenteerden met de klassieke podiumopstelling. Met tijd en met duur. Dansers werkten met vrijwilligers en met doelgroepen als kinderen of senioren. Vaak namen ze het publiek ook letterlijk bij de arm, liggend of hangend. Of in de *human chair*, waarbij een bezoeker opgetild werd om zwevend en vanuit een ongewoon perspectief naar kunst te kijken.'

Het resultaat was over de hele lijn positief. Hart: 'De museumervaring was intensiever, bezoekers bleven langer. Vooral het Louvre, dat groot en druk is, zag door dansinterventies zijn bezoekersstromen vertragen.'

Onbegrijpelijk

Er klonk ook kritiek, en wel vanuit esthetisch punt. Veel bezoekers hielden van dans, en kregen niet te zien wat ze verwacht hadden.

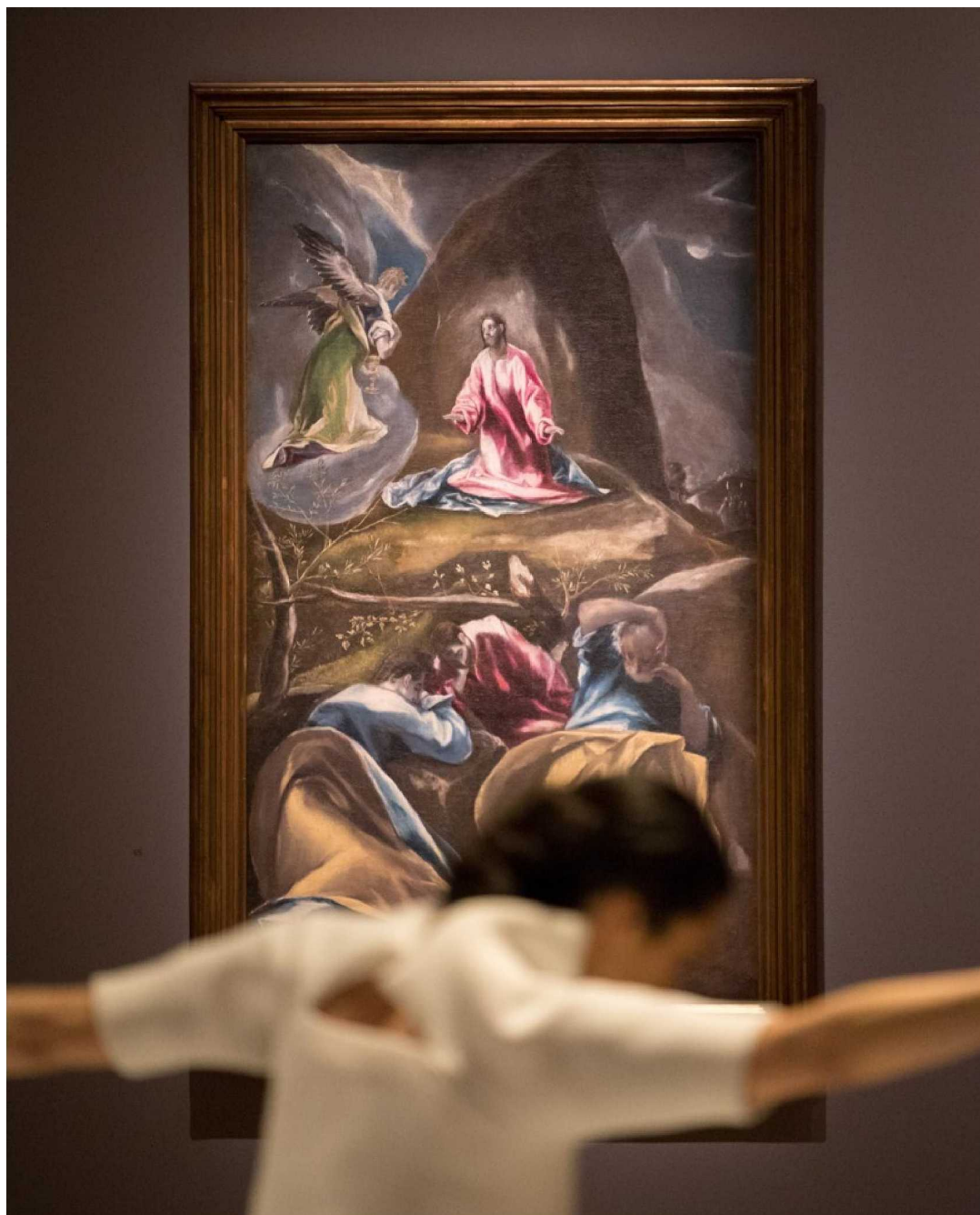
Ook het Mas experimenteert nog volop met *Encounters/ontmoetingen*. Coördinator Tammy Wille: 'Dans is drempelverlagend en universeel. Maar we merken dat de publieksreacties sterk uiteenlopen. Van "dit maakte ik niet eerder mee" tot "ronduit onbegrijpelijk". Blijkbaar is het niet evident om kunst zonder voorkennis te presenteren.'

'Encounters/ontmoetingen', tot 20 augustus, Mas, Antwerpen.

**'Musea praten
en schrijven
doorgaans te
veel. We willen
bezoekers
uitdagen om
meer vanuit
zichzelf naar
kunst te
kijken'**

GILL HART
National Gallery

'Encounters/ontmoetingen' in het Mas, Antwerpen. © yourt

De 'human chair' in de National Gallery in Londen. © rr

